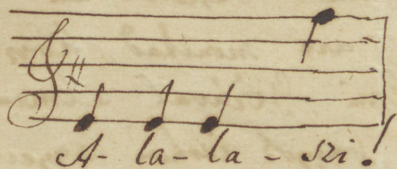

1855

K. 573/961.

Harva, szentmihály nap estején, az
az hogy holnap lesz Mihály napja.

Édes Sándor kám! Nagyon vársuk leveleidet s midőn
megjöss igen ömleünk, látván hogy friss egészségben
kara jutottatok; így legalább tán máskor is kivesszi-
tel valahogy magatokat! Mióta elmentesezt üresen
vagyunk egészen, kívül belől; hármunk is fivérünk,
s nemem nagy sefiek: hogy ha most itt volnátok
olyan nyújás, kedély, fűi kedél lenni, soha sem
haragunnam, s annyis kedél beférni hozzám!
Igorán barátom! Szülőm öregei állás az em-
ber! Még Géra is erősen kesz beuneselek,
Gulrás, Kanybáris, sói Lacris kottára leszi
egészen, riábelván a tornáiban, ilyen formán:

Péter, sa loogy, nem a másik) nem mondta sem-
mis miter harasiz, a honnan az országodon
ki: hogy igen jól volt dolga. A másik
Péter leunap igen megkaregudott, (nem én váim,
én váim ma haragudott meg); négy örös ugyan;
a mi udvambéban a nyers lóhrésöt felfuvalkerde

És tesső belőle megis dögjön; erés megfáradta a
Lágy Idő (ad' normam: Vás Gereben) hi azt mondta:
hogy neki ne beféljen, mert neki nem parancsol; ekkor Péter
az tele röpre a kemér; amas pedig azt mondta hogy betápija a
lánya angyalús a paron; ekkor Péter fellötte a gyomrára tör-
dele. — Ma pedig rám haragudon meg; ez nagy tőkéns, hogy én a
jó arany időn a szerszám olvasgatom, ő pedig nagy mosolyogva, egy
köpku cibukkal saunát a párák is tölem véne el ad' usum) bejön a
keze a főnyerő díszelése hogy ő mitsem jó odháig pi; a na-
gyobb bíróság oráns, mellem ülve, rám boesárgassa a füstös;
én ana aje mondan, fellelve melőle, hogy én ebben senmi
dütős övmes nem találol, sőt ohuzsanám hogy diméljen
meg tőle! ő megharagudon a elmes mondan: nem akar-
salár megseiseni! pedig atara, mert tudja hogy vörül ezil
nem-péjas embereket az illyen főfő, meg is bopanzom. Igem
igen Jánoskam! a volé az uszó pipadokány, mellyet ka-
kán a Caesködböl tölvőnem, arósa fűss nem volé a pá-
jamban. — De kéntéjs isen! minet befélol én eunyt
ily leunniejéltől? háis orés mer azt mondat, hogy te ebben
gyönyörödneil; gyönyörödjeil taha! Emi Gerával elmeses Du-
nyiba gyalyg a kép időn, magam vaggos ishon egyedül, meg
a láplán a hi igen lipset beunxeret! Hogy nem vaggos is
sember! bek vaggos cinnék az egyégenne!

No urthogy az isen kara verésel beunxeret! a fellegem
ximrig aron lejelődös hogy vasárnap $\frac{1}{2}$ izse érvén kara, mit es-
setet? s ere nem kéfűből ivom; még vasárnap délben (előt meg val
gyanított hogy tain már oshon vaggos) igen dinalgatom dolnuvel.

Igyeink! nagyon szeret az affegy titkos; en is szeret, csak hogy
en goromba vagyok, alonson a mi enivalol! de azis telreim
nem az, van az, az en pivenkem! az az Jozsef az a harag!
mar most János ur! az kiraly-e kalyai Lajos a veszt a mi na-
la van a kapuiban, most miadon en! az megrenti-e a fureset, vagy
se iratod le? az mentosis vagy János kutyai-e a felvagyoraz??!
Teledy az kaly bolaly-e se teledeneivel egyites, okajjus piviutbol ke-
teso karatavos mindyajan.

Mihály, Émi, Géza Lax

11. kerdes Román affegy!
a kashonye igen jo; azisa
az az negyker haragudam;
az az nem tot?

9
be
Qu

11
*
Lefi

X

DES

inl
som.
mell

Arany Tanosmal

Nagy-Körösön

Desz

Lac
nem